

Hrabová

750!!!
OSTRAVA 1267 – 2017

městský obvod
Hrabová

Popis znaku – stříbrno-modře dělený štít: nahoře vyrůstá dřevěný kostel přirozené barvy s věží vpravo, dole vyniká půl zlatého nožového kola.

Udělen Parlamentem České republiky 8. 4. 2005 na základě rozhodnutí ze dne 20. 1. 2005.

Do znaku městského obvodu byla převzata nejvýznamnější historická stavba obvodu – dřevěný kostel sv. Kateřiny –, nožové kolo je atributem patronky sv. Kateřiny.

1297
první písemná zmínka

1941–1957
1960
připojení k Ostravě

1564

Z roku 1564 pochází první zmínka o třetím nejstarším dřevěném kostele v České republice – kostele sv. Kateřiny Alexandrijské. Byl postaven v druhé čtvrtině 16. století ve stylu pozdní gotiky s raně renesančními prvky. Při osvobozovacích bojích 30. dubna 1945 byla jeho věž poškozena dělostřeleckým granátem, avšak nejhorší událost se odehrála 2. dubna 2002, kdy kostel do základů vyhořel. Následně bylo přistoupeno k jeho obnově. Postavena byla kopie původní stavby s využitím několika dochovaných fragmentů. Dne 27. listopadu 2004 byl kostel biskupem Františkem Václavem Lobkowiczem slavnostně vysvěcen.

1699

Na základě urbáře paskovského panství, jehož součástí byla rovněž Hrabová, a nejstarší hrabovské gruntovní knihy – Registra gruntovní dědiny Welkej Hrabowej – z roku 1699, lze rekonstruovat podobu vsi na konci 17. století. V jejím čele stál fojt, součástí fojstství byl hostinec, který se nacházel v místech dnešní restaurace U Lípy. Ve vsi hospodařilo 25 sedláků a 11 chalupníků. Na Mlýnské strouze u Ostravice byl situován panský mlýn s pilou. Fungovala zde rovněž obecní kovárna. Na řece Ostravici, potoku Ščučí a na 14 rybnících se provozoval rybolov. Střediskem vrchnostenského podnikání byl panský dvůr. Obec přišla k farnosti v Paskově a hrabovský kostel byl pouze filiálním.

1905

Dne 22. května 1905 se na Paskovské ulici č. p. 29 narodil v rodině valčíře Vítkovických železáren básník, spisovatel a překladatel Vilém Závada. V rodné obci navštěvoval základní školu. Po ukončení gymnázia v Moravské Ostravě pokračoval ve studiu na Univerzitě Karlově a také na Státní knihovnické škole. Následně pracoval jako redaktor časopisů Rozprawy Aventina, Listy pro umění a kritiku, novin České slovo a dalších. Krátce po květnu 1945 vstoupil do KSČ. V letech 1958–1959 působil jako ředitel Státní knihovny Československé republiky. Mezi jeho nejvýznamnější díla patří básnické sbírky Cesta pěšky, Na prahu a Živote, díky. Zemřel 30. listopadu 1982 v Praze.

1951

V roce 1951 bylo dokončeno sídliště Šídlovec, pojmenované po bývalém panském rybníku, na jehož místě se nachází. První objekty byly postaveny již v letech 1939–1942. Jedna z největších a nejmodernějších dělnických kolonií byla určena především německým a po jejich odsunu po roce 1945 českým a slovenským zaměstnancům Vítkovických železáren. Na svou dobu se jednalo o poměrně komfortní budovy s dobře zařízeními byty. Mezi roky 1950 a 1951 byly zkolaudovány poslední čtyři tříposchodové bloky pro přechodné pracovníky Nové huti Klementa Gottwalda v Kunčích. Obytné stavby později doplnily jesle, obchod a zdravotní středisko. (Sídliště Šídlovec v roce 1947)

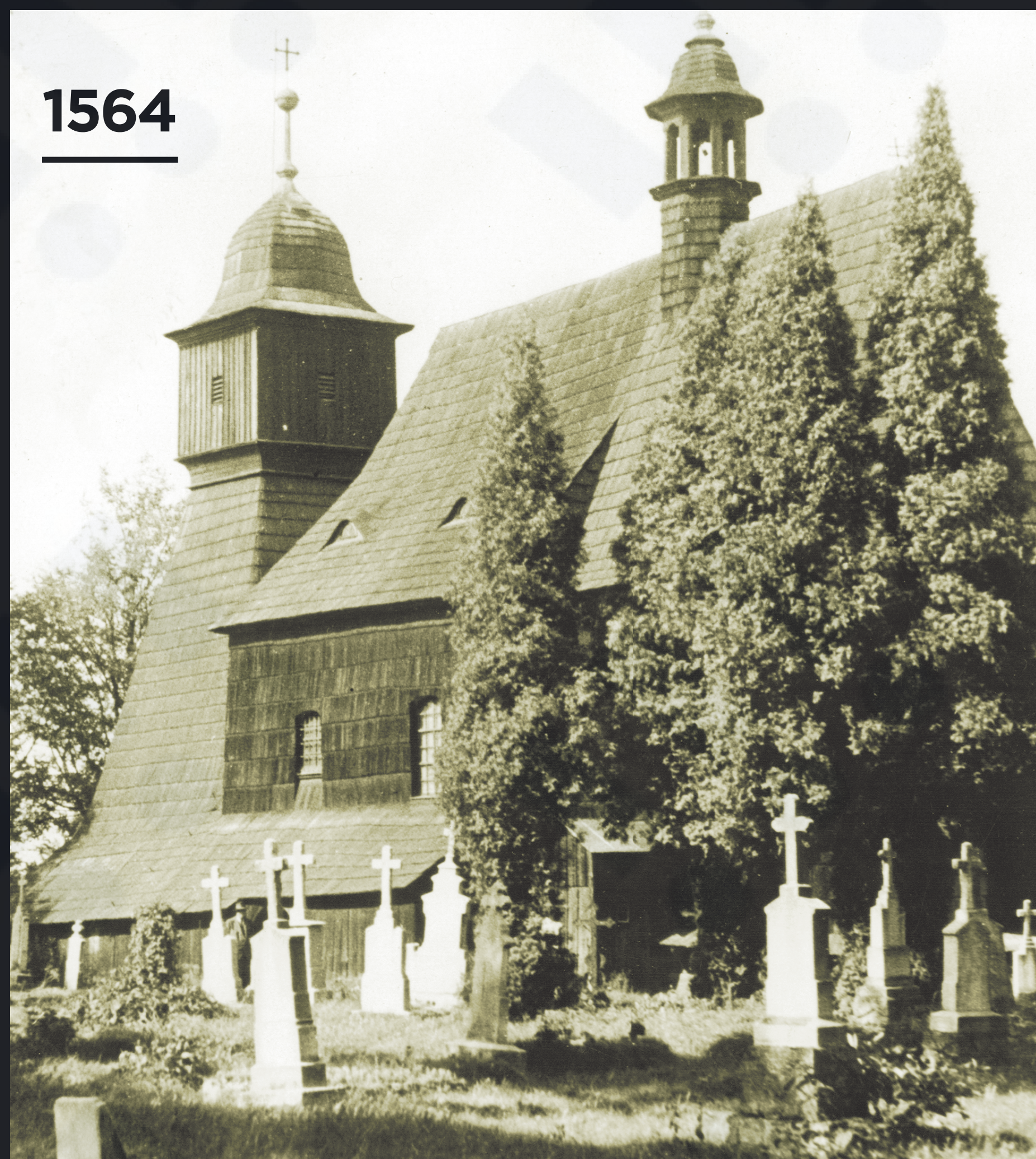
1975

Vzhledem ke koncepci, která počítala především s autobusovou dopravou, a také v souvislosti s výstavbou nové Místecké ulice, byl k 1. září 1975 zrušen tramvajový úsek od kina Edison v Hrabůvce do zastávky Hrabová-Ščučí, zprovozněný 24. října 1948. Trať ze Záběhu do Hrabové se začala stavět na popud Vítkovických železáren již v roce 1929 a její první etapa byla uvedena do provozu o rok později. Dopravu zajišťovaly původně parní vozy zvané Komárek. K elektrifikaci došlo v roce 1934. V současnosti slouží její část jako cyklostezka.

1990

3. ledna 1990 položil prezident Václav Havel kytky na hrob Jaromíra Šavrdy, spisovatele, redaktora a signatáře Charty 77, pochovaného na hřbitově u Bažanovy ulice. J. Šavrd a po svém nuceném odchodu z redakce deníku Nová svoboda v roce 1969 pracoval mj. v letech 1971–1975 jako skladník v hrabovském závodě Geologického průzkumu Ostrava, n. p. Během normalizace se zapojil do rozšiřování samizdatové literatury a podílel se na dalších aktivitách disentu, za což byl dvakrát odsouzen a vězněn. Na následky věznění a pronásledování zemřel 2. 5. 1988. Po roce 1989 mu byly uděleny in memoriam Čestné občanství města Ostravy (1993) a Řád Tomáše Garrigua Masaryka IV. třídy (1998).

1564

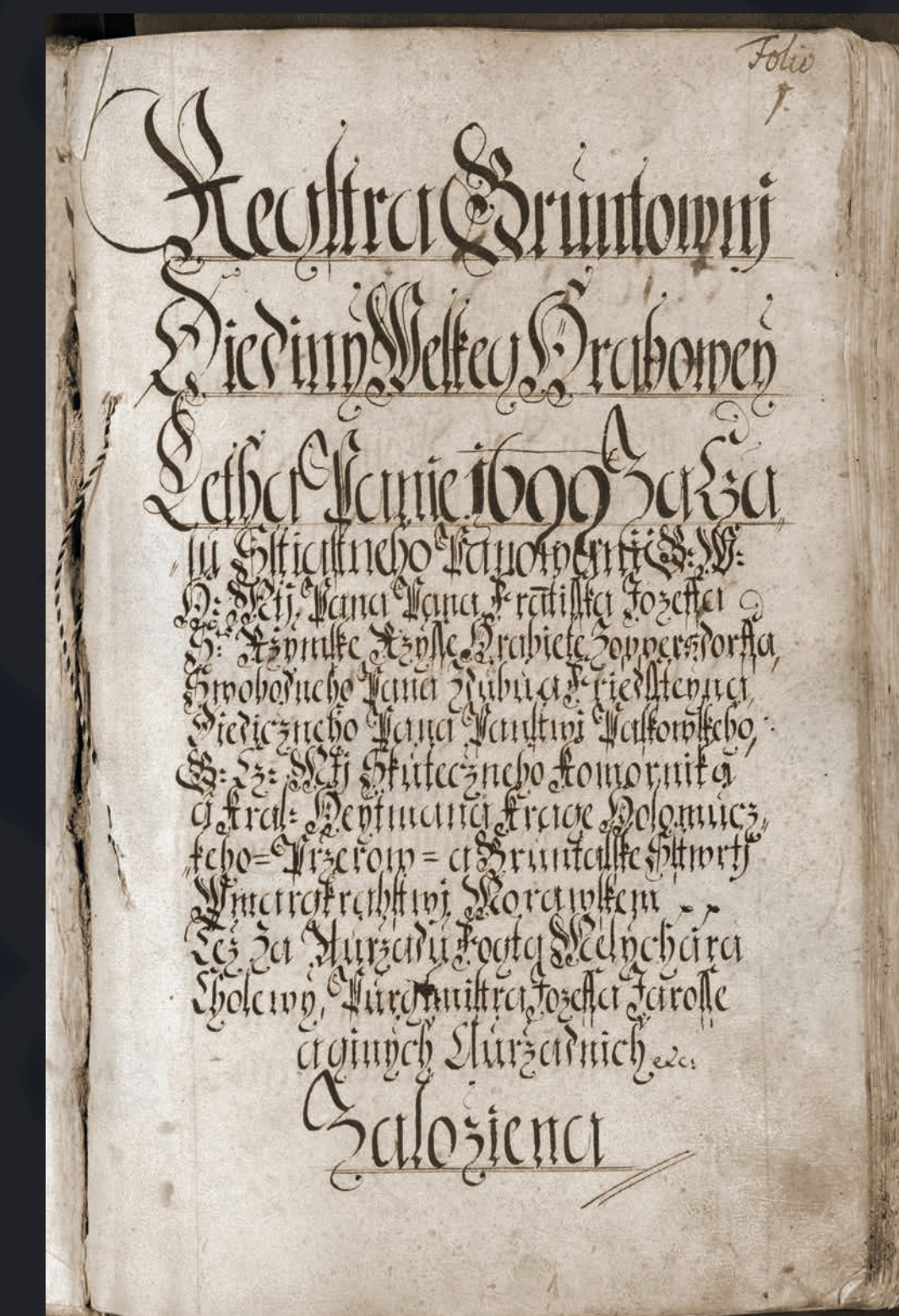
1905

1975

1699

1951

1990

